

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 2

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_13-shoot-idm140369700545328/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen

der kun har Interesse for Mad og saa tilmed er saa arrig! I 7 lange Aar har han holdt paa mig ved at sige: Forlader Du mig, bliver der aldrig noget af mig; og 7 lange Aars Anstrengelser fra min Side har kun bragt ham til at gaa og drive i Amerika, som han drev hjemme, saa jeg kan med rolig Samvittighed trække mig tilbage. Blev han ikke til noget i disse 7 Aar, bliver han heller ikke til noget, om jeg ventede paa ham i 14 Aar.

Og jeg er bange for, at jeg ikke vil blive ham en god Hustru. Jeg kan ikke underkaste mig den Mand, at jeg hverken har Agtelse eller Godhed for, og jeg vil blive, som jeg allerede er, bitter og utaalmodig . . .“

Forøvrigt besvarer Laura en Række Spørgsmaal, som Veninden hjemme udtrykkelig har stillet til hende. De har drejet sig om hendes Plads, om hvorvidt hun omgaas Danske, hvorledes hendes Forlovede egentlig lever, hvordan Julen er gaaet.

Lauras Svar fuldstændiggør Billedet af de Forhold, hvori hun lever. Hun er stadig hos Oberstens og „kan godt lide hele Familjen undtagen Fruen, hun er ækel, stolt og hensynsløs! Obersten er særdeles elskværdig og behandler mig som Lady i alle Henseender; men siden Emma er kommet her i Huset, er Fruen alt andet end elskværdig mod mig. Emma har nemlig forstaaet at indsmigre sig hos hende, og da vi begge er Ladies fra det gamle Land, sørger hun for, saavidt muligt, at jeg saa ofte som vel muligt føler, at jeg kun er Tjener. Alt hvad Emma enten ikke gider eller ikke kan overkomme, bliver væltet over paa mig, og saa maa jeg dog ved enhver Lejlighed høre, at jeg aldrig hjælper hende, at jeg aldrig

kan gøre noget for hende osv. . . Det ubehageligste er, at hun har at opvarte ved Bordet. Forleden Nytaarsdag havde vi Bal, hvor jeg var med som Lady, og hun gik og vartede op.“ Lauras Herskab „bor meget elegant, men ikke overdrevent, da Obersten skifter Garnisonsplads hvert andet eller tredje Aar og saaledes har at sælge alt for Spotpris og købe igen til umaadelig høj Pris. Vi har dejlige store Malerier, en Masse Sølvtoj, Statuer m. m. . . Jeg tager ikke Del i Husets Selskabelighed af Sparsommelighed, hele min Løn og mere vilde gaa, skulde jeg med. — Christian lever rundt omkring hos Naboer [*ude paa Prærien*], lejer sig ind. Især overhænger han en dansk Familie, en Løjtnant N. V. Hansen's, hvor Manden overfuser ham med Grovheder, selv da jeg hørte paa det! men desuagtet kommer han der og bliver og hænger hele Dagen, saa faar han da Føden for ingenting, mener han vel . . . De Danske havde en Bazar Lørdag og Søndag mellem Jul og Nytaar, hvor jeg var med til at staa i et Postkontor og solgte Breve til de unge Herrer (alle Danske) for 10 Cent og fik ind Lørdag Aften 8 Doll. 35 Cent; var det ikke godt for det Nonsens! Nogle Herrer havde skrevet Brevene, som kunde passe for alle, og naar jeg saá en, jeg kendte, skrev jeg hans Adresse og lod en eller anden sige, at der laa Brev paa Posthuset. Et Brevs Indhold blev mig vist, det var paa engelsk, oversat omtrent saaledes: „Ihændehaveren af dette Papir har paa denne Aften Tilladelse til at kysse alle de unge Damer, der kommer til Bazaren. — Grant, Præsident.“ Det kom til en meget smuk Amerikaner, han saá paa mig, som om han vilde kysse mig, og der-

for blev jeg nysgerrig efter Indholdet. Du kan ellers ikke tro, saa gemytligt Ungdommen har det her, og saa ærbødige, galante og behagelige Herrerne er. Hvis Damerne hjemme var saaledes, vilde alle dømme dem for Flaner — her er det Uskyldighed! . . .“

Og Laura ender med at bede Veninden næste Gang sende „nogle Modejournaler; klip Damerne ud! Datteren Helen Wells har bedt mig derom . . . det maa da endelig være de flotteste og smagfuldste; her tænker og lever man kun for Glimmer . . .“

Wilhelmine har ikke just forhastet sig med at skrive igen og er aabenbart i sit Svar forsigtigt gaaet uden om det centrale i Lauras sidste Brev. Det er blevet Paaskesøndag d. 5. April 1874, inden Laura kan svare, — først med lidt Bebrejdelse og Udtryk for den Ængstelse, hun har følt for, at Veninden kunde have været syg, saa med Tak for en særligt paaskønnet Hilsen fra en af Wilhelmnes Slægninge og mange Udbrud af Længsel efter baade Wilhelmine og Danmark. Derpaa fortsætter hun med løbende Pen:

„I Dag er det Paaskesøndag, og Jorden er hvid for os — var — thi nu har den varme Sol smeltet den. En Dag har vi her, selv midt om Vinteren, komplet varm Sommer, for en Time efter at fryse halvt ihjel ved en gloende Kakkelovn. Hjemme har I allerede Vintergækker, Violer, ja mange dejlige Blomster, her vil vi have det om 14 Dage, thi nu venter vi en 14 Dages varm Regn, og vi har Sommer, og efter kort Tid har vi en dræbende hed, lang Sommer med Sved og Støv. Tak for dine tilsendte Mode-